

de Foranstaltninger, der agtes truffe, ligesaa uberevillig forekommer det mig, at man bør være til at gaa ind derpaa, naar dette ikke er Tilfældet. Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Carstensen) udtalte, at, naar man ikke tog dette Selskab under Armene ved en Regjeringsgaranti, saa vilde der ikke danne sig noget nyt Selskab. Man havde gjort Forsøget engang tidligere, og, uagtet det var meget energiske Mænd, der stode i Spidsen for Foretagendet, var dette dog mislykkedes. Det ærede Medlem oplyste endvidere, at det nævnte Foretagende ikke var fuldstændig det samme som dette Foretagende, men kun noget Lignende. Naar det ærede Medlem udtalte, at det nævnte Foretagende havde fundet en meget varm Understøttelse heri Landet, endog hos Mænd, der havde været eller vare Medlemmer af dette Thing, saa er dette fuldkommen rigtigt, men, naar der for enkelte Mænd ved dette Foretagende er gaaet saadanne Summer tabte, som meget nærme sig den hele Aktiekapital, hvorom der her er Spørgsmaal, og naar der har været en saadan Berevillighed tilstede til at danne et Selskab, der skulde arbejde i denne Retning, hvorfor vil man saa forudsætte, at et saadant Foretagende ikke skulde komme i Stand nu, uden at det nød Regjeringens Garanti? Det kan jeg virkelig ikke indse. Jeg tror ikke, at vi derved ville sjerne Klagerne fra Fiskerbefolkningen, som bør langs Kysten; de samme Klager ville vistnok vedblive at lyde. Jeg tror ikke, at man derved vil oplære eller forbedre Fiskerbefolkningen eller Fiskemaaden det Allerringeste, og jeg ser derfor ikke, at der for Diebliftet er nogen Grund til at frasælbe det, som jeg, som Medlem af Finantsudvalget, har sluttet mig til, nemlig at foreslaa, at Bevillingen udgaar af Finantsloven.

Indenrigsministeren (Lobjefsen): Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem anførte en temmelig god Grund, hvorfor man ikke tør vente, at der nu atter vil kunne samle sig Kapital nok om dette Foretagende, idet han nemlig oplyste — hvad der jo igrigt er en bekendt Sag, — at private Mænd af Interesse for et lignende Foretagende tidligere have tabt saa store Summer, at de omtrent svare til, hvad hele dette Foretagende vilde koste. Det er jo en ganske overordentlig uheldig Omstændighed for Fiskeriets og navnlig for det store Fiskeris Udvikling her i Landet, at det Foretagende, som med den bedste Villie blev sat i Værk for nogle Aar tilbage, mislykkedes saa fuldstændig og kostede mange Mænd, som alene havde sluttet sig til Foretagendet af Interesse for Sagen, ikke ubetydelige Summer. Naar man saaledes ser, at man uden at faae Udbytte kommer af med et større Beløb, saa er dette en sikker Maade at føle Folks Interesse paa, og jeg har derfor fundet, at der nu fra Statens Side kunde være Grund til at give en vis Garanti for, at de

Beløb, hvormed Folk, der ere villige til at støtte denne Sag, nu ville engagere sig, dog ikke skulde gaa aldeles bort. At der i den Omstændighed, at Beløbet er saa ringe, skulde ligge en Grund til ikke at yde denne Sag sin Understøttelse, kan jeg oprigtig talt ikke forstaa. Jeg holder mig forvisset om, at dersom Beløbet havde været det tre à fire-dobbelte, saa vilde Betænknelighederne have været borte fra den Side, men saa vilde Sagen utvivlsomt hos mange ærede Medlemmer have fundet Modstand af den modsatte Grund. Naar de Folk, som have stillet sig det Formaal at sætte denne Sag igjennem, ved en Fremstilling af, hvorledes de have tænkt sig Sagen sat i Scene, have vist, at et vist Antal mindre Fartøier kan faas for denne Sum, og at man kan faae Sagen sat i værk ad denne Vej, saa forekommer det mig, at Statskassen med en vis No kan se paa, at Summeren ikke er større, og dens Risiko altsaa heller ikke større end det Beløb, hvormed det dreier sig. Det ærede Medlem fra 1ste Kreds, der ansaa denne Sag for at være af Bigtighed for Udviklingen af Sømandsdygtigheden her i Landet, kan jo paa ingen Maade have tænkt sig, at de 10 Ruttere, som her skulle laves, skulde være istand til at udvilde en hel ny Klasse af dygtige Matroser. Dersom det viser sig, at det betaler sig at fiske paa denne Maade — og det er jo Hovedpiemedit —, saa er det Hensigten ved at lade dem gaa ud med disse 10 Skibe, som her skulde bygges, at lære dem, hvorledes de skulle bære sig ad, og, naar det er gjort, saa vil der ikke være nogen Tvivl om, at Andre ville følge Exemplet, og at de altsaa fra det foreløbde og lidet lønnende Bierhverv, som Rytffiskeriet yder, ville komme til at gaa over til Havfiskeriet. Det, som her foreligger, er altsaa ikke Sagen i sin Helhed, men kun et Forsøg — rigtignok efter Saglyndiges Mening et stort Forsøg —, der skal tjene som Forbillede, Andre til Efterfølgelse, og det forekommer mig derfor, at man ikke bør forlange, at Foretagendet skal foreligge i saa stort et Omfang og saa vel belyst, at man i alle Retninger kan støtte sig til de givne Oplysninger og se hele Nytten deraf. Vi vide jo Alle, at Foretagender af denne Art maa have Held med sig. Der er overhovedet mange Omstændigheder, som gjøre, at man uden at forlange for store Oplysninger kan engagere Statskassen, naar man anser Sagen for at være nyttig, og det hele Beløb, som det her dreier sig om, er jo ikke større end en mindre aarlig Understøttelse, hvorhos det endda kun gjælder for et indskrænket Antal Aar. Jeg skal derfor nu henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde Anledning til at tage sit Forslag tilbage, indtil der til 3die Behandling kan tages en endelig Bestemmelse, idet jeg ikke kan sige Andet, end at jeg idag pr. Telegraf har faaet Underretning om, at jeg inden næste Fredag vil modtage en Adresse fra Fiskere paa Bestyrtten, navnlig ved